

Az egymásra-figyelés nem jelenti azt, hogy mindig és mindenben egyet kell értenünk, sőt baj is lenne, mert ez a tarkaság igazi tiszteletének hiányosságáról árulkodna. De szükséges, hogy mindig a másik megértésére törekedjünk. Megérteni valakit azt jelenti, hogy egyre mélyebben megismerjük a másik törekvőközpontjának világát. A másik indítékaira figyelő párbeszédben lehetséges csak egymás valódi gazdagítása.

3. Szeretetünk végső feltételének mottója: "Csak a boldog ember képes másokat boldoggá tenni"

A családban és a közösségben is nehéz a másság elfogadása. Sajnos egymás passzív elfogadása - ami olykor nem is olyan egyszerű - nem elegendő. A fejlődő kapcsolatokhoz az is szükséges, hogy egymást boldoggá akarjunk tenni, hogy egymás emelése révén emelkedjünk. Mindannyiunk előtt világos, hogy nem azon múlik közösségünk szeretetlégköre, hogy képesek vagyunk-e olyan embereket összegyűjteni, akiket tudunk szeretni, hanem azon, hogy kifejlődött-e bennünk a szeretet képessége. Ezt tisztán látva, vajon nem értékeljük-e mégis sokszor többre azt a közösséget, ahol élvezzük mások szimpátiáját, mint ahol szeretet-képességünk fejlesztésére és gyakorlásra bőven akad lehetőség? Vajon nem körözi-e le bennünk is olykor a másokat boldoggá tenni akarásunkat a helytelen boldoggá lenni akarásunk, azaz az elismerésre és szimpátiára vágyásunk? Nem igaz az állítás, hogy "minden ember boldog akar lenni...". Csak nagyon kevés ember akar boldog lenni. Megelégszünk apró örömmel, s ezért nem is tudunk igazán boldoggá tenni másokat.

A teremtés könyvében minden nap után Isten azt mondja: "Ez jó.". Nekünk is törekednünk kell arra, hogy mi is minden nap után ki tudjuk mondani szívből, hogy ez jó. Fromm írja az anyai szeretettel kapcsolatban: "A legtöbb anya képes rá, hogy "tejet" adjon, de csak kevesen tudnak "mézet" is adni. Hogy mézet adhasson, ahhoz az anyának nem csak "jó anyának", hanem boldog embernek is kell lennie, és ez már keveseknek sikerül. Az anya élet-szeretete éppoly ragályos, mint szorongása.". Az élet szeretetének győznie kell önmagunkban, minden félelem, csalódás, szorongás és bántás ellenére, mert csak a boldog ember képes másokat boldoggá tenni!

Karácsonyra készülve mindannyiunk számára azt kérem, hogy az a világosság, amelyet Jézus hozott el közénk - s amelynek jelképe talán a betlehemi csillag is lehet - járjon át bennünket, s teremtsen Rendet bennünk. Hogy az a világosság, amelyet továbbadásra kaptunk - s amely emiatt kikíváncozik -, feszítsen szét bennünket, hogy ne tudjunk hallgatni róla. Hogy ne kötözzük meg Teremtőnk szándékát, s eljuttassuk a kapott világosságot mindazokhoz, akiken rajtunk keresztül akar segíteni, s képessé váljunk arra, hogy ne csak "tejet", de "mézet" is tudjunk adni.

(Fenti előadás elhangzott egy ág karácsonyon 1987-ben.)

BOGDÁN JÓZSEF VERSEIBŐL

SZILAVECZKY CSILLA SZERKESZTŐ ELŐSZAVÁBÓL

Bogdán József papköltő, Délvidéken (Vajdaság), Zentán született 1956. január 12-én. Kegyetlen gyermekkor jutott osztályrészül. Négyéves korában elvesztette édesanyját. Apja alkalmatlan volt a gyermekek nevelésére, így testvéreivel nevelőszülőkhöz, majd amikor a Vöröskereszt már nem fizetett a gyermekek neveléséért, állami gondozásba került. Általános iskola után a szabadkai katolikus gimnáziumban tanult tovább, ahonnan a horvátországi diakovári egyetemre vezetett az útja, ahol teológiai és filozófiai diplomát szerzett. 1983. június 29-én szentelték pappá Nagybecskerekben, papi szolgálatának első állomásán. Az elmúlt 30 évben több településen teljesített lelkipásztori, hittantanári szolgálatot...

Első verseit kamaszkorában írta, aztán hosszú kihagyást követően, pappá szentelése után kezdett komolyan foglalkozni a versírással.

A kötet címe, nagyon találóan, *Zilált papi imák*. Ziláltak, mert a költő nagyon széles körből választ témát. Imák, mert a leghétköznapibb versekben is érezzük Isten jelenlétét, szeretetét. Ennek ellenére Bogdán József versei nem templomszagú steril versek. Kedveli a meghökkenítő kifejezés-párokat, feltámaszt rég elfelejtett szavakat s olyan kifejezéseket is használ, amelyek egy paptól szokatlanok, nyersek. Ide sorolhatók a többnyire komor hangulatú haiku-i is. Ezt a versformát ő vitte be és honosította meg a délvidéki magyar költészetben.

A család nélkül felnőtt költő lelkében rengeteg fájdalom és ebből következően nagyon nagy empatikus készség rejtőzik. Szinte természetes az emberek nehéz sorsával való azonosulása, mások megértése. Szeretettel fordul minden ember felé, mélységesen tiszteli az életszentséget, a bántó szándékot nem ismeri, pedig sokszor csalódott az emberekben. Szociális érzékenysége állandó adakozásra készíti.

Sajátos gondolatvilágában a gyermekkorban gyökeredző mérhetetlen szeretettség és a családi élet utáni vágyakozás keveredik az Istennek tett elkötelező szent esküvessel, a gyengéd, szelíd szeretettel, a szülőföldje - s azon belül papi állomáshelyei - iránti rajongással...

Vigaszt nyújt, szeretetet, erőt ad. Őszinte, tiszta hangja, sokszínű formavilága, igényesen megfogalmazott tömör szókimondása megismételhetetlen olvasmányélményt nyújt mindenkinek.

BOGDÁN JÓZSEF**ZILÁLT PAPI IMA**

Nem tudom, miért és meddig a félelem,
kérdem:
mikor lesz boldog az életem?
Karjaim
Emelem esengve magasba,
Istenem,
nézz le a tévelygő fiadra.
Ne dobj el!
Elvisz a hömpölygő áradat.
Tudom, hogy
szereted tékozló fiadat.
Oly nehéz
egyedül, senki sem ölel át!
Te pap vagy,
ne csüggedj, imádkozz, rajta hát!
De Uram,
nekem is jár egy kis boldogság.
Csak indulj,
ne félj, a boldogság megtalál!

*****

A BARÁTSÁG FONALA

Most azt mondom: Megbocsátok –
és azt mondom: Többé ne lássalak! –,
és azt hiszem, ó, én konok,
hogy majd nekem is megbocsátanak!

Megpróbálom összekötni
kettőnk közt a szétszakadt fonalat,
de látom, hogy ily kényszerkötéssel
a fonálon csomó marad.

Kérlek, Uram, segíts nekem,
kösd össze a szétszakadt fonalat,
mert tudom, ha Te segítesz,
a fonálon csomócska sem marad!

HAIKUK**SZÍNVALLÁS**

A fű is sárga
ott belül. Színvallásra
egyszer sor kerül.

NAPLEMENTE

Összeütköző
vérlemezek zajától
testem megremeg

LENNI SZÁRNYTALAN*Domonkos Istvánnak*

én lenni pap misézni sok falu
imázsamolyt oltárt enni a szű
én lenni nőtlen nem férfiatlan
vágyni a mennyország jó meleg katlan
mindig szót fogadni hierarchia
nem menni night club inni jó pia
tisztelni dogma dogma jó dolog
állami fogda a föld nem forog
én enni ostya ostyahulladék
vörösrongy rázni habzószájú ég
nézni néhanap az örgébicsek
repülnék isten mért nem érti meg
ikarusz szárnyak gyöngé ragasztó
megbuggyant immár minden földi jó
szentlélek billeg tört szárnyú galamb
nézni jobbra-balra akár a rab
siratni halott drága koporsó
kisbaba prüszköl ízeleli a só
lenni keresztény kozmopolita
enni svédasztal kozmás a liba
és fogyni fogyni fogyni szüntelen
lehet-e élni bűnben büntelen

*****

HA KRISZTUS

Ha Krisztus újra a földre szállna,
alutáplált csenevész hitünket látva,
csendben elmosolyodna és magunkra hagyna,
hogy lúdbőrözve nyüszítsünk az éjszakába.

Ha Krisztus újra a földre szállna,
lagymatag félórás prédikációmba köpne,
és én a sekrestye penészrajzát bámulnám
az enyhe mécsvilágnál mindörökre.

Ha Krisztus újra a földre szállna,
Az emberek között az embert keresve
Tömérdek mocsokkal a talpán,
Mint ki itt se volt, köszönés nélkül visszamenne.

*****

DECEMBER

A fagyos föld most
fogva tart egy kavicsot.
Holnap engem is.

SZELLŐ

Finom redőket
rajzol a szél a tájra
és homlokodra.